

סובלנית אדונית

רצח במאיל (תמר, תל-אביב: צרפת) מתרחש, מיד לאחר שאת מרקדניות העירום של הקאבארט הצרפתי המפורסם, מודיעה למאהבה הזקן, שמאסה בו. היא מורעלת באורח מיסטריוזי, גוסף לרקדנית עירום שניה הנורית בגבה.

בלש צרפתי, שאינו אמיץ ואף לא מיקה, אלא ששמו מליון, כשמו של הצנזור הישראלי, מה שחשוב מאוד להמשך הי עליה, מנסה לפענח את התעמולה. כמו הצופים עצמם, הוא ממלה את הרוצח רק ברגעיו האחרונים של הסרט.

למרות זאת, ולמרות אמצעי המתח הי שיגרתיים כמו דלת חוקרת ומסדרונות אפי לים, זהו סרט מתח ללא מתיחות. לאיש לא איכפת מי יהיה הרוצח.

מה שמעניין יותר, הוא המתרחש על במת הקאבארט. שם מופיעות רקדניות עירום ב" סצינות אירוטיות, היוצרות את הרושם, כאילו הורכב הסרט, מכל הקטעים שקוצצו אי פעם בידי הצנזור הישראלי.

רק למיליון (הצנזור או הבלש) פתרונים, מדוע נבחר סרט טפשי זה להוכחת סובלנותה המחודשת של הצנזורה הישראלית.

מוצג וראוי

אלה הסרטים המוצגים השבוע בערי ה: ארץ ואשר העולם הזה מסליץ לראותם:

● הגיבורים עיפים (ירון, תל-אביב) בעיית גיבורי החיות שאינם מסתדרים בחייהם האורחיים, על רקע מסחר יהלומים וקצב אפריקאי סוער. מריה פליקס, אייב מונטאן.

● ברנשים וחתיכות (אסתר, תל-אביב) טיפוסיה הנאלחים של ברודוויי, כפי שתוארו בידי האמן של דאמון ראניון, רואים אור בגירסה מוסיקלית עליוה ומשעשעת. מרלון בראנודו, ג'ין סימונס, פרנק סינטרה ויויאן בליין רוקדים ושרים בחסות צבא ההצלה המיסיסיפיי.

● באין מודדת (אופיר, תל-אביב: פאר, חיפה) דרך התלאות היסורים של עולי תימן לארץ, בוויית צילום מזרחית. פרי יצירתו הצבעונית של המפיק והבמאי הי ישראלי נורי חביב, שושנה דמארי בתפקיד ראשי מתגלה ככוכב קולנועי בדם.

● המדבר המתעורר (אדיסון, ירושלים) אהבה וקנאה, רצח ומלחמת קיום מבוצעים בידי גיבורי העלילה הטבעיים: חיות ושרצי המדבר. הוסק בידי וולט דיסני.

● הכנופיה העקיצה (חן, תל-אביב) סאטירה ברשית חריפה על סרטי המתח הבלשיים האמריקאים. אלק גינס וידידיו המוסיקאים שודדים מכונית בנק משוריינת בעזרתה האויבה של זקנה בת 70.

שחקנית פליקס עם לבנים, מותר

סרטים

הסרשעידט מול ספיטפייר

הגיבורים עיפים (ירון, תל-אביב: צרפת) הוא סרט אנטי מילטריסטי מובהק. עם זאת הוא בו לא חיילים ולא קרבות גדושי-חללים. מפיקיו לא השתמשו בתיאור זועות המלחמה ולא בדם סטניקולורי, כדי לעורר את חלחלת הצופה.

הוא מספר את סיפורם של גיבורי הי חזית עטורי התהילה, לאחר שהם חוזרים לחייהם האורחיים. זה מול זה ניצבים שני סייסים קרביים לשעבר, אויבים בלב ובנפש. האחד, גיבור מלחמה צרפתי שהפציץ את קלן בגרמניה בספיטפייר. השני הגן על קלן במטרשמידס. הם היו גיבורים. שיבחו אותם שעה שהרגו אנשים. אבל זה היה במלחמה, ומלבד מה שלמדו במלחמה אין הם יודעים כלום. בימי שלום, איש לא הפך בהם יותר.

רעיון לסרט נרקם בלב אייב שמפי, הי מחבר, מאז תום מלחמת העולם השנייה. הוא לא העז להעלותו על הבה, כל זמן שלא מצא רקע מתאים להתפתחות עלילתו. ביקור קצר במונרביה, בירת הרפובליקה הי אפריקאית, ליבריה, יצר את המסגרת לי עלילתו, שמפי ניצל את האפשרות להסית חיים בגיבוריו הדמוניים.

אולם הפרוקס הוא, שכדי לתת לסרט אוריה מציאותית, התנגד שמפי להסריטו באפריקה. באולפנים פריזאים, נבנו התס אורות הגדולות ביותר שנוצרו אי פעם עבור סרט צרפתי. נבנתה עיר אפריקאית של רפובליקה כושית דמיונית, כשם פרי סיטי, שם הוסרט הסרט הצרפתי הטוב ביותר מאז שכר האימה.

לשכב עם כל אורח. וכך נפגשים שני הסייסים הקרביים, האויבים לשעבר, במלון קטן בלב העיר בה שליטים הי מחורים. הצרפתי, אייב מונטאן, מתחמק ממעבידיו, לאחר שגנב מהם יהלומים. הי גרמני, קורט ג'ורגן, בא להחזיר את היהלוי מים לבעליהם. הם שוב אויבים. אולם בליל חג המולד, הם מגלים זה לזה את מה שי מתרחש בקרבם.

אתה יודע, אומר הנאצי, הספיטפייר היה מטוס טוב. כן, עונה הצרפתי, גם המטרשמידס היה מטוס לא רע.

אחר כך הם משתפכים בצוותא: המלחמה זה ענין מחורבן, סם משכר. הפכו אותנו לחולי סמים משכרים.

בעל המלון, ג'אן סרבה, מאזין לשיחה. הוא צרפתי ששיתף פעולה עם הנאצים ו גורש מצרפת. הוא חי עם מנואלה אשתו (מריה פליקס), השוכבת עם מחורים ו לבנים כאחד. הוא מלא שנאה גועית. לא איכפת לו שאשתו ושכב עם כל אורח, כלול אייב מונטאן, רק לא עם כושים. הוא מניח תקליט של מארש נאצי.

לשמע צליליו מתעוררים הגיבורים. מר שהו בצד לועג להם: הנה הם הגיבורים. מה ערך לגיבורים? הנה הם משופשפים, מרוקנים וסחוטים. המלחמה חסרה להם. שום דבר לא ירפא אותם עוד.

אבל הגיבורים הפוכים חברים, נלחמים יחד למען עתיד משותף.

הפליה גזעית. בעיית הגיבורים הי עיפים היא בעיית המרכזית של הסרט. היא מובעת כמעט ללא מילים. בביום גאוני ובצילום גאוני עוד יותר של הצלם היהודי יליד מצרים, הנרי אלקאן, אותה שיטה ננקטה גם להצגת הבעיה השניה של הי סרט: הבעיה הגזעית.

בפרי סיטי שולטים כושים. הלכנים הם נחותי דרגה, בלתי רצויים. אולם מה עשו הכושים בעצמאותם? הם הפכו אותה לי קריקטורה אמריקאית. קאוילקים טטים בפרי סיטי, בצל סוכות קש ונשים המתהלכות ערומות למחצה. שלטי הקוקה-קולה מתמו גים עם צלילי הטאקסאם.

גם זאת אין מסבירים במילים. המצלמה עוקבת אחר הנעשה בליל חג המולד. כי רחוב, רוקדים כושים ערומים רוקדים פרי מיטיביים באקסטזה אירוטית סוערת. בבית פנימה, נעים בני אותו הגזע והעם, בחליפות ערב מהודרות, לצלילי ולס אנגלי שקט. אין כל הבדל בין לכן ושחור.

משפט אחרון זה לא הגיע כמובן לי אוניו של הצנזור הישראלי. בעיניו, הבדל עוד קיים. כל אימת שהופיע בסרט שד של אשה לבנה, הוא נחתך. שדי הנשים הי שחורות, לא קוצצו כלל. לא קשה לנחש מה השקפתו של הצנזור הישראלי על הי בעיה הגזעית.

מרד הנעורים

כאשר גים (גיימס דין הבלתי נשכח של קדמת עזן) מופיע בשכוי נה ומגלה כי גיודי (נטלי ווד), הי נערה היפה ביותר של השכונה, היא נערתו של באז, ראש כנופיית הפושעים הצעיר

סרט השבוע

חודשים מעטים אחר הסרטת מרד הנעורים את חייו בתאונת מכוניות. יוצג בקרוב בקולנוע "אוריון", תל-אביב: ובקולנוע "חאי" חיפה.

וורנר ברוס

על זירת הקרח החדשה בזירהטרון בלט-רביו על קרח U.S.A. ICE PARADE 1956

גדולי אמני החלקת הקרח של אירופה וארצות-הברית — עשרות רקדנים ורקדניות, מאות תלבושות — אקרובטים במרומי הטרפז — שירי כושים, ספרד ויוון.

סוליסטים מהלהקה הדגולה "הולדיי און אייס" וג'וני דה-קוק עם הפנתרים הפראיים שלו.

מן התכנית פנטזיה על קרח — הוולטים הצבעוניים וילהלם טל — ליצני ברוקלין — קפיצות המוות — נסיעה סביב העולם וכי וכי.

כרואוגרפיה: פ. ג'ילארדי • תזמורת: ר. מפינג שתי הצגות לערב: 6.45-9.15 בימים ג' ו-ה' הצגות יומיות ב-3.30 אחה"צ ורק הצגת ערב אחת, ב-9.15.

קופות הכרטיסים:

תל-אביב: "כנף", "רוקוקו", "רדיו אוניון" ויתר הקופות בעיר. רמת-גן: "רכניץ", גבעתיים: "גבע", פתח-תקוה: "רובינון", רח' חובבי ציון, נתניה: "סינגל", ראשון-לציון: "מסדה", רחובות: "פלטורס", חיפה: "דאקא", ירושלים: "כהנא". בערב ההצגה: בקופת הזירהטרון. האטרקציה הגדולה של השנה: אל תחמיץ את ההזדמנות.